

representando personam patris sui pramortui, & per viam representationis censetur esse in eodem gradu, quo erat pater; text. est in *leg. 3. Cod. de Suis & leg. lib. text. in Authent. in successione eod. tit. text. in Authent. de hered. ab intest. venien. §. 1. de Collat. 9. text. in §. Cum filius, instit. de hered. qua ab intest. defer. Ergo sicut quando tractatur de successione & hæreditate divisibili, talis nepos succedit in locum sui patris unâ cum alio filio vivo, & sic patruo suo, in illa parte & portione, in qua pater ejus erat successurus si viveret; ita etiam in hac successione majoratus indivisibili debet solus succedere, & præferri ex persona patris; cùm talis successio soli patri suo primogenito mortuo competeret si viveret. Secundò & principaliter, quia primogenitura est quædam dignitas, cui est jus successionis & prælationis annexum, quæ de jure divino & humano descendit ad posterum; text. in *cap. Quam periculosum, 7. quæst. text. in cap. Significavit. de Rescriptis text. in cap. Licet. de Voto; text. in cap. Grandi. de Supplen. neglig. prælat. lib. 6. ergo ista dignitas & ejus effectus transeat ad istum nepotem per viam representationis. Tertio facit, quia regulariter valet argumentum de feudo ad majoratum, & è contra, ut supra ista lege dixi: sed in feudo nepos succedit representando personam sui patris, ut in *cap. 1. de Successione fratrum vel gradibus succedentium in feudo, & ibi notabiliter Bald. & communiter DD. text. in cap. 1. de Natura successionis feudi: Ergo, &c. Quarto & principaliter pro hac parte ego noviter considero subtiliter textum cum ratione sua in *leg. Cum avus, ff. de Condition. & demonstr. ubi, si testator instituat filium, & nepotem ex altero filio mortuo, & gravet nepotem restituere partem suam alteri filio testatoris; non tenetur restituere, si talis nepos habeat filios vel descendentes: Ex quo textu clarè inferitur, quòd pater, avus, vel ascendens, qui in aliqua re vel successione vocavit filium, vel nepotem, & in ea prætulit al-****

65

Menchac. *lib. 3. de Success. creation. §. 27. num. 18.* licet contrariam pluribus roboratam auctoritatibus asserat Emman. Costa, quem refert Matienz. in *leg. 5. tit. 6. lib. 5. gloss. 1. num. 1. & gloss. 5. Molin. de Hispan. primogen. lib. 3. cap. 6. à num. 2.* Et licet hæc quæstio controversa jure civili sit, ut constat ex supra relatis; jure tamen regio obtinuit, nepotem patruo esse præferendum, ex *leg. 1. tit. 15. part. 2. & denique ex hac nostra leg. Taur. qua etiam attentata, nepos patruo præferatur, etiam si majoratus à testatore deferatur primogenitis, & majoribus natu; quia adhuc nepos locum patris primogeniti obtinet, & patruo, quamvis natu majori, & testatori seu possessori proximiori, præfertur, ut probat Covarrub. in *cap. ultim. practicar. quæst. num. 7. in fin. idem esse asserens juxta jus commune ex sententia Pauli Castrensis consil. 164. lib. 2. & Cyn. cons. 52. lib. 2. cum traditis à Tiraquell. de Primogenit. 3. quæst. 50. num. 102. & sequentibus. quorum sententiam veram esse asserit, quamvis contrarium responderit Alciat. inter Grat. responsa cons. 8. & lib. Parergon. cap. 15.**

teri filio; per consequens, & eadem ratione videtur vocare & præferre omnes descendentes ex eo, & postquam aliquem filium, vel descendentem elegit, aliis videtur etiam præferre omnes nepotes & descendentes ex illa persona & linea: Ergo cum in nostro casu & quæstione præferatur filius major, per consequens debet præferri nepos, & descendens ex eo, & generaliter ejus linea; & in expressò, licet non ita bene & juridicè fundent, istam sententiam & conclusionem tenent Joan. Andr. in *addit. Specul. in tit. de Feud. 3. column. Bald. in leg. Ex hoc jure, de Justit. & jure. 2. column. 6. quæst. Alber. in Proemio Digest. veteris. §. Discipuli. antep. column. dicens, ita fuisse pronuntiatum in Romana Curia: Bald. in *leg. Liberti libertaque, Cod. de Oper. liber. 6. column. num. 18. Paul. de Castr. in leg. Maximum vitium, Cod. de Lib. præter. 2. column. num. 3. Idem Paul. in leg. Is potest. ff. de Acquir. hered. 2. column. num. 2. dicens, quòd in causa sibi commissa de Hispania ita consulisset: Aret. ibi, 1. column. dicens, ita consuluisse pro Principe Salernitano: Jas. etiam ibi, 4. column. n. 32. Faber. & Nicol. de Neap. in §. Cum filias Instit. de hered. qua ab intest. defer. Cardin. in *cap. Licet de Voto, fin. column. & quæst. & ibi Abbas 1. column. num. 8. & Anchar. penultim. column. num. 18. Phelip. Probus, Advocatus Parisiensis in Addit. ad Joannem Monachum, in cap. Grandi, de Supplen. neglig. prælat. lib. 6. 2. column. n. 4. qui fuit modernior Dec. & Jas. quos ipse refert; istam sententiam & conclusionem tenet Oldrad. in *consil. 224. qui notabiliter loquitur: Paul. de Castr. consil. 164. 2. column. Abb. cons. 85. 1. volum. Barbat. consil. 10. penult. column. 2. volum. ubi dicit, hanc esse magis communem opinionem: Socin. consil. 252. 2. volum. Idem Socin. in consil. factio in materia feudorum, quod ponit in lectura ordinaria post tit. ff. Solut. matrim. Bertachinus in Repertorio suo, in verbo Nepos, asserens, quòd audivit à quodam Auditore Rotæ legisse in Annalibus, quòd Otho Impe-****

rator; cùm iste casus coram eo occurrisset, commisit litem & justitiam judicio pugne & gladiatorio, & vicit nepos, & existimatum est miraculosè accidisse. Joan. le Cirier in *tract. de Primogenitur. 25. quæst. & tandem ista semper mihi visa fuit & videtur verior & communior opinio, quam semper secutus sum legendo & nunc scribendo, per fundamenta superiora; licet non esset aliqua lex quæ hoc decideret in nostro regno; sed hodiè pro ista parte & conclusione in nostro regno est *lex 2. in fin. tit. 15. 2. part. in fin.* quæ hoc expressè determinat in Regno: Et licet pertinaces Advocati dicerent non habere locum in aliis majoratibus; tamen eadem ratione idem esset in eis dicendum; quia dispositum in regno, quod est caput, debet servari in membris, ut in *cap. Cum non liceat, de Præscript. & in leg. de Quibus. ff. de Legat. tamen hodiè, ut nulla sit dubitatio, idem expressè dicitur in quolibet majoratu per nostram legem Taur. (m) Ex quibus infero, quòd idem erit hodie in bonis anniversarii, quæ in isto regno solent relinquere & vinculari pro aliquo annuo officio divino; & ita judicavi in quæstione de facto tamquam Assessor judicis recusati. (n)**

66 Duodecimò principaliter quæro, si primogenitus sit monachus vel religiosus, an succedat in regno, majoratu, vel melioratione? Et breviter & resolutivè dico, quòd non poterit succedere in regno, majoratu, nec melioratione, quando consistit in jurisdictione, gubernatione, & regimine; quia cùm ipse non possit habere proprium, nec per se regere; & regimen non

debeat esse commune, per supra dicta; sequitur quòd subditur de medio tanquam incapax; & admittitur sequens in gradu; argumento text. in *leg. Si post mortem. §. Liberi. ff. de Bonor. possess. contra tabul. cum simil. (o) Confirmatur etiam; quia quando filius vel descendens gravatur hæreditatem restituere post mortem, si sine liberis decesserit; ad hoc ut filii postea nati excludant substitutum, oportet quòd sint de jure successibiles ipsi filio gravato; secus verò si sint omninò incapaces & non successibiles, ut deportatus, spurius, frater minor, & similes: Ita probat textus notabilis in *leg. Ex facto. §. Ex facto. ff. ad Trebellian. & ibi communiter DD. & per eum ita tenet Bart. & communiter DD. in leg. Cum filius familias. §. Cum quis. ff. de Legat. Item etiam confirmatur, quia talis successio natura & consuetudine tantum pertinet ad successores sanguinis, non ad alios; & ex ista ratione & consideratione istam sententiam & conclusionem tenet Bald. in *cap. Cum magistrum fin. quæst. extra, de Elect. idem Bald. in leg. Deo nobis, §. 1. Cod. de Episc. & Cler. 1. vol. num. 2. idem Bald. in leg. Si quis prioris. §. Talem. 1. col. in fin. Cod. de Secund. nupt. Mart. de Laud. in tract. Primogenit. 22. quæst. Joan. le Cirier, in tract. de Primogenit. in 4. quæst. 3. lib. vero salva reverentia num. 15. Cifuentes in ista leg. 40. Taur. quæst. 6. & Palac. Rube. num. 17. & ante eos tenet Gloss. ordinaria in *cap. Scripsit. caus. 28. quæst. 2. in gloss. 1. & ibi Archid. & alii DD. & ita fuit observatum in beato Ludovico, primogenito Regni Franciæ, qui ingressus fuit****

(m) Et jam iste casus, & propria quæstio contingit in hoc Regno, in majoratu antiquo condito ante nostram legem Taur. & plures DD. hujus Salmanticensis Universitatis tenuerunt pro prima parte & opinione; ego autem dixi & consului pro secunda. Quod novissimè & singulariter extendo, modò talis majoratus fuerit institutus & fundatus ab aliquo ascendente, modò ab aliquo collateralis, ut dixi & fundavi in *leg. 8. supra eod. num. 10.*

(n) Idem tenet Molin. *lib. 3. de Primogen. cap. 5. num. 42. & cap. 7. num. 9. Matienz. in leg. 3. tit. 7. lib. 5. Recopil. gloss. 5. num. 8. & bene; cùm instar primo genitorum Hispaniæ bona anniversario subjecla regulentur, qua etiam ratione sumptus, & expensas in his bonis factas sicut in majoratibus non tenebuntur successores eas solvere, seu restituere hæredibus prædecessoris, prout in *leg. Taur. infra* disponitur, ubi quæ dicta sunt poteris videre ad hujus articuli plenam cognitionem in *num. 3. in princip. ibi: Et idem est in hered. Vide etiam Peralt. in rubr. de Hered. instit. num. 12. Menes. in rubr. Cod. de Fideicom. num. 8. Molin. lib. 1. cap. 7. num. 10. & lib. 3. cap. 50. num. 42. ubi dicit tempus mortis ultimi possessoris considerandum esse.**

(o) Idem tenet Molin. *lib. 1. cap. 13. num. 80. qui latè quæstionem hanc discurrit à num. 71. Gregor. Lopez in leg. tit. 15. part. 2. verb. Siendo home para ello. Quòd tamen limita, quando monachus fuerit professus; quia ante professionem retinet dignitatem & jurisdictionem, argumento *cap. Si beneficio de regularib. in 6. & docet Alber. in Authent. ingressi, column. penult. de Sacros. Eccles. dignitas autem est habere jurisdictionem cum administratione, secundum Archidiaconum in cap. 1. de Consuetudin. lib. 6. Tiraquell. de Nobilit. cap. 8. num. 2. & hanc limitationem tradit Matienz. in leg. 1. tit. 7. l. 5. gloss. num. 17. Mieres in tract. de Majorat. 2. part. 9. 3. ex num. 6. latissimèque hanc quæstionem disputat hic Velazq. 4. num. 10. & seq.**

fuit ordinem Fratrum Mendicantium; & sequens in gradu statim successit in regno, secundum Bald. in *dist. leg. Si quis prior. §. Talem de secund. nupt.* Unum tamen est, quod hoc casu propter bonum reipublicæ, si non reperitur successor sanguinis qui succedat, potest Papa dispensare ut exeat Monasterio, & contrahat matrimonium pro generatione suscipienda, licet jam fecerit professionem; & in expresso ita tenet Bald. in *leg. Si pater. §. Arrogat. ff. de Adopt. argumento illius text. ubi dicit, quod magis debet studere homo naturali procreationi liberorum, quam fictæ & artificiali per arrogationem; & illud dictum sequitur & reputat singulare Jas. in *leg. Si arrogat. ff. eod. tit. 2. col. num. 4.* sequitur & reputat mirabile Jas. in *leg. fin. Cod. de Transact. 2. column.* tenet etiam Anchar. in *consiliis suis, cons. 339. 3. column.* ubi dicit, quod quidam, nomine Reminus, ex sanguine Regis Aragonum, fuit Monachus & Sacerdos; & propter defectum successorum Papa dispensavit ut exiret Monasterio & duceret uxorem, ex qua habuit filiam, quæ successit in regno; & propter hoc semper in scriptura & constitutione majoratus expressè dicitur, quod non succedat Clericus, vel Religiosus. Si verò majoratus vel melioratio non consistit in jurisdictione, vel regimine, benè poterit talis Monachus vel Religiosus succedere, & bona erunt pænes Monasterium pro tempore vitæ ipsius Monachi vel Religiosi, & post ejus mortem venient in sequentem successorem, secundum dispositionem constituentis, argumento text. in *Authent. ingressi, Cod. de Sacros. Eccles.* argum. etiam text. in *leg. Staius Florus. §. Cornelio felici. ff. de Jur. fisci,* & ibi expressè tenet Bartol. Alber. & communiter DD. text. in *leg. Peto. §. Pradium. ff. de**

leg. 2. text. in leg. Cum pater. §. Hæred. 1. eod. tit. & ibi etiam tenet Bartol. & communiter DD. text. in *leg. Ex factio. §. Ex factio. ff. ad Trebell. text. in leg. Si mors. ff. de Donat. inter virum & uxorem, text. in leg. Cum fisco. ff. ad Syllan. text. in leg. Arboribus. §. 1. ff. de Usufruct. text. in leg. Ex parte. §. In insulam. ff. de Verbor. obligat. Confirmatur etiam ex doctrina Gloss. ordinariæ in *dist. Authent. ingressi, Cod. de Sacros. Eccles. in gloss. mag. in fin. & gloss. in Authent. idem est Cod. de Bonis quæ liber. & utrobique DD.* ubi habetur, quod si fructuarius ingrediatur Religionem, non extinguitur usufructus, sed transit Monasterium per tempus vitæ suæ. (p) Quid autem si primogenitus sit Clericus in sacris, an succedat in regno, majoratu, vel melioratione? Et breviter dicendum est, quod sic; (q) quia dispositio vel constitutio generalis & favorabilis semper extenditur ad Clericos; ita tenet Abbas in *cap. Ecclesia Sancta Maria de Constit. antepen. & penult. column. num. 25.* & ibi magis communiter DD. & in aliis locis per eos relatis: Et in terminis ex isto fundamento istam sententiam & conclusionem tenet Joan. le Cirier in *tract. Primogen. 23. 1. lib. 1.* ubi latè vide; & Martin. de Laud. in *tract. de Primogen. 30. quest. (r)**

Decimotertiò principaliter quæro, si Rex, Dux, Comes, Marchio, vel alius dominus temporalis, vel successor majoratus, antequam esset Rex vel actualiter successor habuit filium, & postea alium; quis istorum succedat & præferatur? Et videtur quod secundò natus postquam pater successit in regno vel majoratu; argumento text. in *leg. Si senator, Cod. de dignitatibus leg. 12.* ubi habetur, quod filius natus & conceptus antequam pater consequutus esset dignitatem, non gaudet ejus privilegio; & ibi ad

(p) Imò neque indistinctè monachum Ordinem ingressum admitti posse ad majoratum tradit Molin. de *Primogen. lib. 1. cap. de Primogen. lib. 1. cap. 13. num. 68.* & vide Gregor. in *leg. 2. tit. 15. 1. part. verb. Siendo home para ello.* Matienz. alios referens, in *leg. tit. gloss. lib. 5. n. 18.*

(q) Prout dicit Gregor. in *leg. 2. tit. 15. part. 2. in verb. Siendo home para ello, column. 2. ad med. Molin. lib. 10. cap. 13. num. 97.* latè Tiraquell. de *Primogenit. quest. 44. & seqq.* plures concordantes referens, & novissimè Matienz. in *dist. leg. tit. 7. lib. 5. gloss. 1. num. 19.* Acolta de *Majoratu honorum Reg. coron. num. 33.* Velazq. hic *gloss. 4. num. 49.*

(r) Quod intelligo, modò talis majoratus consistat in jurisdictione & gubernatione salutari. Nec obstat si dicas, quod Clericus vel Monachus non potest exercere jurisdictionem criminalem laicorum, ut in *cap. Archiepiscopatu de raptorib. quest. 63. tract. 2. in sanguinis, ne Clerici vel Monachi & in cap. fin. eod. tit. & in 6. cum similibus,* & utrobique Gloss. ordinaria & communiter DD. quia respondeo quod non exerceat per se, sed genericè vel specificè committit causas criminales laico juris Canonici & Pontificii potestate, quod in hoc indubitanter potest dispensare secundum eosdem; & si à delegato appelletur, iterum poterit causam committere & delegare. Nec iterum obstat si replices, non posse esse majorem effectum in producto quàm in producente; quia respondeo quod non habet vim, potestatem, vel effectum ab eo, sed ab ipso Papa & juris dispositione, ita singulariter Bald. in *leg. 1. ff. de Officio Proconsulis.*

ad hoc notat & commendat Bart. Plaz. & communiter DD. text. in *leg. Filiis,* versic. *Senatores, el 1. ff. Ad municipales,* ubi dicitur, quod ita demum filius vel nepos Senatoris gaudet ejus privilegio & dignitate, quando est natus post dignitatem consecutam; & ad hoc notat Gloss. ordinaria & communiter DD. text. in *leg. 2. §. In filiis. ff. de Decurionib. text. in leg. fin. Cod. eod. tit. lib. 10.* ibi: *Anterioribus filiis in conditione pristina remansuris,* text. in *leg. Diyo Marco, Cod. de quest. juncta Gloss. & aliis DD. text. in leg. Emancipatum. ff. de Senat. text. in leg. 2. Cod. de Libert. & eorum liber. text. in leg. Titius. ff. de Mil. test.* Et in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Glossa ordinaria reputata singularis in *leg. Imperialis. §. Illud in gloss. 1. Cod. de Nuptiis,* & ad hoc eam notat & commendat ibi Bart. qui dicit, quod contigit de facto in duobus filiis Philippi Regis Franciæ. Petr. de Bellaper. Cin. Alber. Bald. & communiter DD. & illam Glossam ad hoc notat & commendat Bart. in *leg. Cum satis. Cod. de Agri. & cens. lib. 10. 2. column. num. 7.* idem Bartol. in *leg. Si senat. Cod. de Digni. lib. 12.* & ibi Lucas de Peña, qui refert ita fuisse judicatum per Anaphernem inter Xerxam & Arthemem filios Darii Regis Persarum; nam Xerxes fuit Rex pronunciatus, ex eo quod natus fuit postquam pater ejus esset Rex. Alber. in *leg. Senatoris filium. ff. de Senator. & ibi Jacob. de Rabe. & Andr. de Pisis,* quos ipse refert: idem Alber. post Cin. in *leg. Moris,* versic. *Parentes. ff. de Pænis. Din. & Antiqui in leg. 2. §. In filiis. ff. de Decurion. Abbas Panor. in cap. Licet, de Voto 3. column. num. 11.* Anania in *cap. 2. de Judæis, fin. column. in medio. Felin. in cap. Prudentiam, de officio deleg. 3. column. num. 8.* Mattheus de Laude in *tract. de Primogenitur. 31. quest. Cifuentes in hac leg. 40. in ll. Taur. 4. quest. facit etiam Gloss. in cap. Jam itaque, 1. quest. Adde tamen, quod prædicta conclusio debet intelligi, quando regnum vel dignitas defertur alicui de novo per electionem; quia debet succedere & præferri filius natus post regnum vel dignitatem adeptam; secus verò si deferatur alicui de jure successionis, quia descendit ab avo, vel ab aliis ascendentibus; quia tunc debet succedere & præferri filius antea natus; ita singulariter tenet & declarat Petr. de Bellaper in *leg. Ex libera, Cod. de Suis & leg. hæred. idem Petr. Cin. Bald. & alii DD. in leg. Imperialis. §. Illud. Cod. de Nuptiis Jacob. de Sancto Georg. in tract. feud. in part. Quid sit Rex, 3. fol. fin. column. n. 11.**

Sed advertendum, quod indistinctè ego teneo contrarium, imò, quod utroque casu filius antea natus succedat in regno vel dignitate; quia

cum habeat jus succedendi in bonis futuris acquirendis per patrem, meritò succedit in istis, licet in eis sit dignitas annexa: Item etiam, sequeretur quod si Rex ille vel possessor majoratus non haberet alium filium nisi antea natum, non succederent; quod esset absurdum: Et in expresso ista consideratione ita tenet Salyc. in *dicta leg. Imperialis. §. Illud in fin. Cod. de Nupt. & tenet notabiliter & copiosè Joan. le Cirier in tract. de Primogenit. 12. quest. primi libri:* ubi subdit in *finalibus verbis,* quod eam approbat consuetudo, quæ est optima legum interpret. Confirmatur etiam, quia jus succedendi causatur à jure sanguinis, & est inseparabilis; non verò causatur à dignitate. Item facit; quia si filius antea natus decederet relicto nepote, non succederet. Nec obstat text. in *dist. leg. Si senator Cod. de Digni. cum similib.* Quia debet intelligi, quando dignitas competit per viam electionis, & non habet causam successionis annexam.

Decimoquartò principaliter quæro, si duo vel plures successivè nascantur ex eadem matre, & non possit cognosci quis eorum prius editus sit; quis eorum succedat & præferatur in regno vel majoratu? Constat enim, quod naturaliter uno partu & impetu non possunt simul nasci, sed successivè unus post alium, ut in *leg. Arethusa. ff. de Statu hom. ibi: Nec enim natura permisit simul uno impetu duos infantes de utero matris procedere.* Hoc enim casu, quando successivè nascuntur, & non potest constare quis eorum prius editus sit, fortè quia mater peperit sola; vel dato quod ibi essent obstetrices & aliæ matronæ, peperit in loco obscuro & secreto, vel fortè in hoc prædictæ matronæ non attendunt; est dubium maximum, quis eorum succedat & præferatur? Pro cujus perfecta declaratione dico & præsuppono, quod si constare possit quis eorum prius de ventre matris natus sit, ipse debet præferri; ita probat textus formalis in *dist. leg. Arethusa, cum leg. Sequent. ff. de Statu homin. & ibi Bartol. & communiter DD. text. in leg. Si fuerit. §. fin. ff. de Rebus dub. Et probatur etiam ex Divina Scriptura, ex historia Esau & Jacob. *Genes. cap. 25. & 27.* ubi habetur, quod Rebecca uxor Isaac erat prægnans, & duo filii gemelli erant in utero ejus, Esau & Jacob, & tempore partus, unus manu sua plantam alterius tenebat, & tandem Esau prius natus est & præcessit Jacob; & consequutus fuit primogenituram. Confirmatur etiam, quia quando in aliquo actu vel dispositione potest considerari prælatio vel privilegium ex anterioritate vel posterioritate temporis, sufficit constare de prioritate etiam per momentum temporis; ista est Gloss. singularis juncto text. in *leg.**

leg. Si ex pluribus. §. fin. gloss. fin. ff. de Solutio-
nib. quam ibi ad hoc notat Paul. & communiter
DD. & illam Gloss. ad hoc notat & commendat
Bald. dicens raro reperiri, in leg. Imperator, la 1.
3. column. idem Bald. in cap. Ergo enim extra, de
Jure in 1. column. num. 1. Notat etiam & com-
mendat Socin. in leg. 1. ff. Solut. matrim. 1. col.
Barb. in cap. Consuluit de Offic. del. 8. col. n. 35.
similis tamen Gloss. & expressa est in cap. Duobus.
Verb. Si non appareat, de Rescript. in 6. alia in
cap. Si à Sede Apost. in gloss. 2. de Prab. 2. eod.
lib. & ibi communiter DD. Pro qua sententia
& conclusione facit bonus text. in leg. Si fundus
§. Si duo. ff. de Pign. & ibi Gloss. ordinaria &
commun. opin. DD. & in expresso istam senten-
tiam & conclusionem tenet Joan. Andr. in Addit.
ad Specul. in rubr. de feud. 4. column. Aretin. in
leg. Ex duobus, de Vulg. & pupil. 1. column. n. 3.

Item etiam dico & præsuppono, quod si unus
sit masculus, & alia femina, semper præferatur
masculus, dato quod non constet de prioritate
vel posterioritate, etiam in casu quo major de-
beret admitti, nulla facta distinctione sexus; ar-
gumento textus notabilis in leg. 3. §. Si duo. ff.
de Legit. tutorib. text. in leg. Fuerit. §. fin. ff. de
Reb. dub. text. in leg. fin. ff. de Fide instrum. text.
in leg. Idem erit. ff. de Statu hom. & in expresso,
istam sententiam & conclusionem tenet Gloss.
ordinaria, Bald. & communiter DD. in dict. leg.
Idem erit. ff. de Stat. homin. Joan. le Cirier in
tractat. de Primogenit. leg. 1. lib. 11. quæst. in
1. conclus. Pro qua sententia & conclusione est
hodie lex notabilis parit. 12. tit. fin. 7. part.

Si verò omnes sint masculi, vel omnes femi-
næ, & nullo modo constet, nec possit constare
quis eorum prius natus sit; tunc est ardua
quæstio nostra, quis eorum præferatur? In qua
reperio varias & diversas opiniones. Prima est,
quod nullus eorum succedat, propter incertitudi-
nem; sed Regnum vel majoratus deferatur al-
teri sequenti in gradu; vel non extante succes-
sore in Regno, eligatur Rex; & in alio majora-
tu inferiori statim ipso jure anulletur & ex-
tinguatur ipse majoratus, & bona sint divisibi-
lia, & habeant naturam aliarum rerum particu-
larium & patrimonialium: Et hoc tali funda-
mento, quia modò loquamur in institutione uni-
versali, modò in legato particulari, semper in-
certitudo vitiat dispositionem; text. est in leg.
Tempus. §. 1. ff. de Hæred. instit. text. in leg.
Quoties. §. Si quis nomen, eod. tit. text. in leg.
Si fuerit. ff. de Reb. dub. text. in leg. Si quis de
pluribus, eod. tit. text. in leg. Cum ex pluribus,

de manumis. testam. text. in leg. Duo sunt Titii. ff.
de Testamentar. tutel. & tradit magistraliter Bart.
in leg. Quidam relegatus. ff. de Rebus dub. & com-
muniter DD. & Jas. in leg. Si quis filio. §. Si quis
plures. ff. de Leg. 1. & in expresso, ex isto fun-
damento & ratione istam sententiam & conclusio-
nem tenet Joan. de Imol. in leg. Ex duobus, 1.
col. in med. ff. de Vulg. & pup. Sed ista opinio &
conclusio non videtur vera nec tenenda; quia
sequeretur maximum inconveniens, quod ex-
tantibus proximioribus, Regnum vel majoratus
deferatur remotioribus in gradu; & eis non ex-
tantibus, deferatur per electionem.

Secunda principalis opinio est, quod formo-
sior ex eis admittatur, & præferatur in succes-
sione; ita Bald. in 1. constit. Digest. Veteris. §. Ita-
que 1. colum. in medio. Pro quo facit dictum
Buridan. 1. Polit. 9. quæst. dicentis, quod ille in-
ter cæteros eligendus est in dignitate vel officio,
cujus aspectus inducere potest amorem in sub-
ditos, & timorem in hostes; & Francisci Barbar.
in libello quem de re uxoria edidit, dicentis for-
mosos cuncti diligunt, dignos credunt Imperio, eis
facilius obsequuntur; & Porphir. dicentis; species
Priami digna est Imperio; & Virg. dicentis, Gra-
tior est pulcro veniens è corpore virtus. (s) Sed ista
opinio & conclusio nullo modo est tenenda,
tùm, quia nullo jure probatur, tum etiam,
quia formositas vel deformitas non est causa
successionis, sed conjunctio sanguinis, & proximi-
tatis graduum, quando defertur ab intestato;
vel voluntas defuncti, quando defertur ex testa-
mento, ut in leg. 2. §. Hæred. ff. de Suis & leg.
hæred. & in leg. 1. & per totum. ff. & Cod. de Succes-
sionibus. & in leg. 1. & per totum. ff. Unde cognati,
& in §. 1. & per totum. Institut. de Legit. agnat.
success. & in leg. 3. §. de Illo. ff. Pro socio, & in
leg. 1. & per totum, Cod. de Hæred. instit. Item,
quia formositas & pulchritudo ætate, vel & aliis
causis evanescit, ut quotidie videmus.

Tertia principalis opinio est, quod robustior
admittatur & præferatur, quia celerius præsu-
mitur exisse de ventre matris suæ, argumento
text. in leg. Si fuerit. §. fin. ff. de Rebus dub. Et
in expresso istam sententiam & conclusionem
tenet Bald. in dict. 1. constit. Digest. Veteris. §. Ita-
que 2. colum. in med. Sed ista opinio similiter
nullo modo potest esse vera nec tenenda: Pri-
mò, quia nullo jure nec ratione probatur: Se-
cundò, quia in infantili ætate impossibile esset
illam qualitatem cognoscere: Tertio, quia si in
superveniente ætate expectarem illud cognos-
cere, interim vacaret Regnum vel majoratus, &
esset

(s) Vide quæ latè Tiraquell. de Primogenit. quæst. 7. opin. 8.

esset maximum inconveniens & discordia; nec
adhuc postea posset illud cognosci nisi per pug-
nam & duellum, quod est illicitum & reprobata-
tum, ut in cap. 1. & per totum de Clericis pug-
nantibus in duell.

Quarta principalis opinio est, quod pater eor-
um eligat quem velit succedere, & sit locus gra-
tificationi, propter maximum dubium & incertitudinem;
quia quando actus explicandus in uno
ex pluribus est individuus, semper est locus gra-
tificationi; textus est notabilis in leg. Generali-
zer. §. Quid ergo, el 2. ff. de Fideicommiss. liber-
tatib. text. in leg. 3. §. Si cum omne, ad Syllan.
text. in cap. Duobus de Rescript. lib. 6. & in expres-
so ita tenet Joan. Andr. in addit. ad Specul. in
tit. de Feudis 4. column. Bald. in leg. In quibus
casibus, Cod. de Secund. nupt. 2. column. in fin.
num. 2. Alexand. in addit. ad Bartol. in leg. Si
fuerit, ff. de Rebus dub. Corset. in tract. de Po-
testate Regia 7. quæst. principal. Joan. le Cirier,
qui plenius quàm alius tetigit quæstionem, in
tract. de Primogenit. lib. 11. quæst. in 4. conclus.
cum hac tamen modificatione, quod sit locus
gratificationi per magnates & populos Regni; non
verò per ipsum patrem. Sed ista opinio & con-
clusio similiter non est vera nec tenenda, quia
nullo jure nec ratione probatur: Item etiam,
quia non est generalis; quia fortè pater non eli-
get, vel morte præventus, vel alia quavis cau-
sa vel impedimento.

Quinta principalis opinio est, quod illud du-
bium dirimatur inter eos judicio sortis; argu-
mento text. in leg. 3. versic. Sancimus, Cod.
Commun. de Legat. ubi habetur, quod si pluri-
bus est legata res quam velint eligere, & in
electione discordant, standum est judicio sortis;
cujus verba sunt: Sancimus itaque in omnibus
hujusmodi casibus rei judicem fortunam esse, &
sortem inter altercantes adhibendam; & ad hoc
notat ibi Glossa ordinari. text. in leg. Sed cum am-
bo. ff. de Judic. ubi dicitur, quod quando in ju-
diciis communibus familiæ eriscundæ, commu-
ni dividendo, & finium regundorum, quis prius
provocat vel prævenit in casu, ille dicitur ac-
tor; sed quando ambo simul provocant & appa-
rent, sorte dirimitur, quis eorum censendus sit
actor. Probat etiam text. in leg. Si qua sunt
cautiones. ff. Famil. eriscit. ubi habetur, quod
quando hæredes discordant apud quem debeant
esse instrumenta hæreditaria, dirimitur judicio
sortis; text. in leg. 2. Cod. Quando & quibus
quar. pars debeat. ibi: Electio ex sortis felicitate
contingat. notabiliter in cap. Sors caus. 26. q. 2.
& in cap. 1. & per totum. extra, de Sortilegiis.
Et hoc judicium sortis est tantæ potentæ, quod
ab eo non potest appellari; ita Bald. in dict.

leg. 3. Cod. Commun. de Legat. 1. column. in fin.
& sequitur & reputat ibi singulare Jas. 2. col.
num. 10. & sequuntur communiter alii DD. idem
Jas. in leg. Hujusmodi. fin. 3. column. num. 12.
ff. de Leg. 1. Sed ista opinio & conclusio simili-
ter non est vera nec tenenda: Primò, quia
quando dubium vertitur super facto, & non su-
per jure, non habet locum judicium sortis; ista
est Gloss. reputata singularis in leg. Unica, Cod.
Uti possidetis in verb. Prohibebit. in fin. quam ibi
notant & commendant Doctor. Tenet etiam Bart.
in leg. Si duo. ff. Uti possidetis. 2. column. in fin.
Joan. Andr. in cap. Licet, extra, de Probation. fin.
column. & ibi communiter DD. Sed istud du-
bium consistit in facto, ut in leg. Idem erit.
ff. de Stat. homin. Ergo, &c. Secundò, quia ju-
diciu sortis nunquam habet locum nisi in ca-
sibus à jure expressis; ita tenet singulariter Bald.
in leg. 2. Cod. Quando & quib. quart. pars deb.
lib. 10. argumento illius text. & argumento text.
in dict. leg. 3. versic. Sancimus, Cod. Commun. de
Legat. quod dictum sequitur & reputat singul.
Jas. in dict. leg. 3. 2. column. num. 9. Tertio, quia
judicium sortis non habet locum nisi in levi-
bus causis, argumento prædictorum jurium: ita
Angel. Paul. & communiter DD. in leg. Sed
cum ambo. ff. de Judic.

Sexta principalis opinio est, quod hoc casu
propter maximum dubium & incertitudinem
uterque admittatur, & succedat in Regno vel
majoratu quantumcumque indivisibili. Pro qua
sententia & conclusione primò facit text. in
leg. Ex duobus. ff. de Vulg. & pup. ubi habetur,
quod si pater hæredem substituit uni ex duo-
bus filiis suis impuberibus, qui supremus more-
retur, & contingat quod ambo simul decedant
& moriantur, utrique debet succedere substitu-
tus; text. in leg. Qui ex liberis. ff. de Honor. pos-
sess. secund. tab. text. in leg. Qui filiabus. §. 1.
ff. de Legat. 1. ubi, si testator legat centum sò
qua filia sibi nata sit, & nascantur plures, utri-
que debentur integra centum, text. in leg. 2. §.
Hæreditas. ff. de Suis & legitim. hæredib. ubi ha-
betur, quod proximus dicitur ille, quem nemo
antecedit; ergo in proposito nostro uterque si-
mul debet admitti, quia æqualiter est proximi-
or & primogenitus, text. in leg. Cum inter,
Cod. de Fideicommissar. libertatib. ubi habetur,
quod si libertas fuit relicta posthumo nascituro,
& simul plures nascantur uno partu, omnes
consequuntur libertatem. Et in expresso istam
sententiam & conclusionem tenet Bald. in leg.
Ex duobus, in fin. ff. de Vulgar. & pupil. & ibi
Angel. de Perus. Alexand. de Imol. & alii Moderni.
idem Bald. ubi notabiliter loquitur, in Authent.
ex testamento, Cod. de Collat. fin. column. vers. 18.